

Název práce: Duchovní a kulturní život v terezínském ghettu 1941 – 1945

Autorka: Kristýna Kunrtová

Vedoucí práce: Peter Morée

Oponent: Šimon Trusina

Překládaná práce spadá do tzv. „holocaust studies“. V souladu s trendem výzkumu této problematiky však tématem není samotné vyhlazování Židů, ale jejich každodenní život, který je sledován prostřednictvím duchovních a (zejména) kulturních aktivit.

Za cíl si Kristýna Kunrtová stanovila podat ucelený pohled na vývoj duchovního a kulturního života terezínského ghetta, zachytit nejdůležitější momenty obou sfér a vymezit jejich význam pro jeho obyvatele (s. 8, 10). K tomu jí jako metoda slouží „analýza dostupných dat a jejich systematické shromáždění a porovnání“ (s. 10). Jak sama konstatuje, „cíle se podařilo splnit“ (s. 76), s čímž (s několika výtkami) souhlasím.

Svoji práci staví na velmi dobře zvoleném „mixu“ literatury a pramenů, mezi nimiž dominují vzpomínky přeživších uložené v Památníku Terezín. Dvě úvodní kapitoly vhodně rámují stěžejní část práce – nejprve autorka zmíní dlouhodobost židovského osídlení a poté přehledově informuje o terezínském ghettu. Zde je zvláštní pozornost věnována významu Terezie na v nacistické propagandě, což se příznivě odrazilo i v nárůstu duchovního a zejména kulturního života.

Následují stěžejní kapitoly o duchovním a kulturním životě. Spíše než o v úvodu stanovený vývoj aktivit však jde o jejich přehled. Autorce se vhodně zvolenými pasážemi ze vzpomínek podařilo výborně zachytit, co ta která aktivita znamenala pro tehdejší obyvatele ghetta. Vyzdvihnout je třeba nejen pestré prameny (rozhovory, deníkové záznamy i dobové časopisy), ale i jejich náležitě zpracování – nikoli jako zdroj faktografických informací, nýbrž jako materiál plný významů a subjektivního prožívání.

Práci nicméně „na kráse“ ubírá pár neduhů. V první řadě je to chybějící teoretické zakončení – duchovní ani kulturní život není definován, takže první se omezuje na sledování obřadů a druhý na jednotlivé typy kulturní produkce.¹ Dále je možné vytknout (ne)využití dostupných odborných článků a studentských prací.² Práce by si také zasloužila více informacemi nabitý závěr.³ V neposlední řadě čtivosti práce ubírají četné chyby v čárkách (zejména nadbytečných) a občas se vyskytující kostrbaté větné konstrukce.

Nic z uvedeného však diplomovou práci nijak výrazně nedegraduje. Pakliže studentka náležitě zodpoví níže navrhované dotazy, navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

1 Což není na škodu, jen čtenáři nemusí být úplně jasné, proč tomu tak je.

2 V případě duchovního života zůstaly nevyužity diplomová práce Marty Malé (Novotné), *Náboženský život v terezínském ghettu*. (Obhájená na UK 2004) a dizertace *Judaismus v ghettu Terezín*. (Obhájená na UK 2011). Obě kapitoly mohly obohatit texty z ročenek *Terezínské studie a dokumenty* a *Terezínský listů*.

3 A spíše pro pořádek dodávám, že seznam literatury není abecedně seřazen, že vzpomínky a časopisy patří k pramenům a že první výskyt zkratky je vhodné rozepsat (AVPT).

Navrhované dotazy k diskusi:

1) Nepracuje každá (vědecká) metoda s analýzou dat a jejich systematickým shromážděním a porovnáním? Jakou metodu tedy studentka v diplomové práci použila?

2) Jaká „rizika“ má práce se vzpomínkami pamětníků?

V Praze dne 30.8.2016